

עמ"ת 39187/02/14 - רמי שמעון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

עמ"ת 39187-02-14

רמי שמעון
מדינת ישראל

העורר
נגד
המשיבה

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד הש' א. גורדון) במ"ת 358698-02-14 מיום 18.2.14.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973; והכשלת שוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. נטען, כי העורר החזיק בביתו שקית סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.4046 גרם, ובמהלך חיפוש משטרתי בביתו, נטל את השקית שהייתה מונחת על מדף סמוך לטלויזיה והחביאה בכיס מכנסיו.
3. העורר נעצר ביום 15.2.14, למחרת היום האריך בית משפט השלום את מעצרו למשך 4 ימים. כתב האישום בצירוף בקשה למעצר עד תום הליכים הוגשו ביום 18.2.14.
4. בית משפט קמא קבע, בהחלטה מיום 18.2.14, כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר סטטוטורית. נוכח טענות הסנגור, מחד, לנסיבות מיוחדות המגבשות חריג למסוכנות הסטטוטורית בעבירות סמים וטענות המשיבה, מאידך, לשימוש ממושך בסמים, לא מצא בית משפט קמא להכריע בעניין מעצרו של העורר טרם קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. על כן, הורה על המשך מעצרו של העורר עד ליום 5.3.14, כן הורה על הגשת תסקיר שירות המבחן עד למועד זה.
5. **הערר התמקד** בשאלת מסוכנותו של העורר. נטען, כי עילת המעצר הסטטוטורית בעבירות סמים יוצרת חזקת מסוכנות יחסית שניתן להפריכה ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו הקונקרטיות. העורר בן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים, רעייתו סובלת ממחלת הסרטן ולפניה עדיין טיפולים קשים; בנו הצעיר, בן 8, קשור באופן מיוחד לאביו על רקע

מחלת אמו והניתוק מהאב כבר ניכר בהתנהגותו; בן נוסף בשירות סדיר בצה"ל מתקשה לתפקד נוכח מצב האם ונתמך על ידי העורר, עם מעצרו איים בהתאבדות ורותק להגנתו; אשת בנו הבכור צפויה ללדת בכל יום נכד ראשון. העורר בעל עסק עצמאי ממנו מתפרנסת המשפחה ואין איש שיכול לבוא בנעליו. כמו כן, נטען כי המדובר בהחזקת סם לשימוש עצמי בלבד, העורר משתמש בסמים במועדונים, התנהלותו תואמת את תרבות השימוש בסמים ולעיתים הינו רוכש עבור חבריו ואלו רוכשים עבורו; וכפי שניתן לראות מאמרה שמסר במשטרה בתמימותו. בנסיבות אלו, חלופת מעצר בבית אחיו של העורר, שהינו שוטר בעברו, ובפיקוחם של אחיו, אשתו, בנו ואח נוסף, די בה כדי לאיין את מסוכנותו ואין צורך בהמתנה לתסקיר שירות המבחן. בנסיבותיו האישיות של העורר, ובשים לב לכמות הסם שנתפסה שיש בה כדי ללמד על שימוש עצמי בסם, התבקש בית המשפט להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בבית אחיו.

6. **ב"כ המשיבה הדגיש** כי מדובר בערר על החלטת ביניים של בית משפט קמא ולא אחת נקבע בפסיקה שראוי להמתין להחלטה הסופית. העורר מכור לסמים, משתמש במקומות ציבוריים, מכבד את חבריו ובביתו נתפסו סמים בכמות של פי 18 מהכמות הסבירה לצריכה עצמית. עילת המסוכנות בעבירות סמים אכן איננה חלוטה ועל כן הוזמן תסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר. מה גם, העורר בעל עבר פלילי ישן, אמנם לא בעבירות סמים, אך יש בכך כדי להעיד שההסתבכות עם החוק אינה זרה לו. כעקרון, להלכה נפסק שבעבירות סמים שלא לשימוש עצמי, תיבחן חלופת מעצר רק מטעמים חריגים. בעניינו, בהיעדר תסקיר לא ניתן להורות על חלופת מעצר. לאור האמור, החלטת בית משפט קמא נכונה ומידתית ולא נפל בה כל פגם.

7. עבירת הסמים המיוחסת לעורר מקימה עילת מעצר סטטוטורית. הלכה היא כי מי שנותן ידו בעבירות סמים שאינן לצריכה עצמית לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים. אין בידי בית המשפט אלא את מה שרואות עיניו, שירות המבחן הוא שליחו של בית המשפט לבור את העובדות הרחוקות מעיניו ושאינן באמתחתו את האמצעים להביט בהן. התסקיר יציג לפני בית המשפט תמונה על מצב העורר כהוויתה. מדובר בהחזקת סם בכמות משמעותית ועבירות כגון דא ניתנות לביצוע מכל מקום. מהודעת העורר במשטרה, עולה תמונה עגומה של שימוש בסמים קשים, בכמות משמעותית בכל פעם, בבית ובמקומות ציבוריים, לבד או ביחד עם אחרים, העורר רוכש סמים לבדו או **ביחד עם אחר, לעיתים "מכבד" את חבריו בסמים**, ויש בכך לפחות קורט של הפצת סם. כל אלו מגבשים את מסוכנותו של העורר, שאינו מהסס להשתמש בסם במקומות ציבוריים. אין להתעלם מניסיונו להעלים את הסמים מעיני השוטרים במהלך החיפוש שבוצע בביתו. טענת הסנגור ליעודם של הסמים, בין לשימוש העצמי של העורר ובין למטרות אחרות, תתברר במהלך שמיעת ההוכחות בהליך העיקרי. כך גם, אין בידי בית המשפט את המידע בדבר הקשר בין העורר לאחיו, דמותו של האח וחוסנו לפקח על העורר. האח אמנם התייצב בדיון בבית משפט זה אלא שאין די בהתרשמות

ראשונית, כל שכן על רקע טענות המשיבה בעניין עברו הפלילי. בהיעדר נתונים אלו ובשים לב למסוכנתו של העורר, החלטת בית המשפט קמא להאריך את המעצר בימים ספורים עד לקבלת התסקיר הינה ראויה ולא מצאתי להתערב בה.

8. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג באדר א' התשע"ד, 23 בפברואר 2014, בהעדר הצדדים.